

מטעמי תורת זילים

פרשת שמות – מעלת תפילת 'אנא בכוח'

כאשר משה רבינו גדל במצרים הוא ראה איש מצרי מכה איש עברי והרגו שנאמר "וַיְהִי בַיָּמִים הֵהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיִּרְאֵם בְּסִבְלַתְּם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו : וַיִּכְּן כֹּה וַיִּכָּה וַיִּרְאֵם כִּי אִין אִישׁ וַיִּדֹ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל" (שמות ב, יא-יב). למחרת משה רבינו יצא וראה שני אנשים עִבְרִים רבים ביניהם שנאמר "וַיֵּצֵא בָיּוֹם הַשֵּׁנִי וַהֲנִה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרִים נָצִים וַיֹּאמֶר לָרֶשֶׁע לָמָּה תִכֶּה רֵעֶךָ" (שמות ב, יג), וכאשר משה הוכיח את הרשע שביניהם ענה לו אותו הרשע "וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֶךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אִמְר פֶּאֶשֶׁר הֲרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי" (שמות ב, יד), "הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אִמְר" – ללמד שהרג את המצרי ב'שם המפורש' (רש"י בראשית ב, יד).

ויש להתבונן, מדוע משה רבינו הרג את האיש המצרי דווקא על ידי אמירת 'שם המפורש' ולא בחרב? ומהו אותו 'שם המפורש' שבו הרגו?

העולם נברא בשם מ"ב שהוא ראשי התיבות בתפילת 'אנא בכוח'

'שם המפורש' הוא בעל ארבעים ושתיים אותיות (רש"י גמ' סנהדרין דף ס ע"א ד"ה שם בן ארבע אותיות, רש"י גמ' עבודה זרה דף יז ע"ב ד"ה עליו לשריפה, 'מגן דוד' על האותיות להרדב"ז אות ו דף טו ע"ב ד"ה ושמעתי בשם' זה מהתנאים מהראשונים ומרש"י, 'מצודת דוד' על טעמי המצוות להרדב"ז מצוה עח ד"ה פרטי המצוה) שאין לאומרים בפה בגלוי אלא רק במחשבה (דבר בתנ"ך לר' ששון בן מרדכי שינדוך בסוף פירושו למגילת רות ד"ה ויאכל בעוה וישת). ועל השם הזה אמר הקב"ה "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן" (ישעיה מב, ח), "וְכַבֹּדִי" בגמטריא ארבעים ושתיים כלומר שם מ"ב (ספר הליקוטים' להארי"ז ז"ל ספר איוב סימן כו ד"ה נוטה צוף). והשם בן ארבעים ושתיים אותיות הוא אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת (סדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'כוונת קריאת שמע והקסרות' ד"ה ואחר זה נהגו). שם מ"ב זה נובע משם יהו"ה (אמרי נועם' לר' מאיר מדו"ק פרישת בשלח אות ט ד"ה יאו אמר ומשם' יהוה על פי הסוד ואכמ"ל) רק הוא מפרש ומבאר יותר את שם יהו"ה שהוא 'שם העצם' ויתד שהכל תלוי בו, וסתום מאוד. מטעם זה שם מ"ב נקרא גם 'שם המפורש' (מגן דוד' על האותיות להרדב"ז אות ו דף טו ע"ב ד"ה ושמעתי בשם).

אָנָּה בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה
קִבַּל רִנָּת, עֲמֶךָ. שִׁגְבְּנו, טְהַרְנו נוֹרָא
נָא גְבוּר, דְּרִשִׁי יְחוּדְךָ, פְּכַבְת שְׁמָרִם
בְּרַכְּם טְהַרִם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלִם
חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ, נַחַל עֲדוּתְךָ
יְחִיד גְּאֵה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זֹכְרֵי קְדֻשְׁתְּךָ
שׁוֹעֲתֵנו קִבַּל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנו, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת

ר' נחוניא בן הקנה רמוז את שם מ"ב בתוך תפילתו (אמרי נועם' לר' מאיר מדו"קוב ליום ו' דחנכה ד"ה והנה עלה וית) הנקראת "אָנָּה בְּכַח" (עפ"י 'בן יהודי' גמ' קידושין דף ע"א ע"א ד"ה אמר רב יהודה) ועשה זאת בראשי התיבות של תפילתו כדי שלא יהיה שם מ"ב נהגה בפה (דבר בתנ"ך לר' ששון בן מרדכי שינדוך בסוף פירושו למגילת רות ד"ה ויאכל בעוה וישת). וכמו ששם מ"ב מחולק לשבעה שמות ובכל שם יש שש אותיות (סדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'כוונת קריאת שמע והקסרות' ד"ה ואחר זה נהגו, 'צור המור' לר' אברהם סבע תחילת פרישת מסע ד"ה ואמר שאלו המסעות), וכך גם מסודרת תפילת "אָנָּה בְּכַח". וראוי לאומרה בכוונה ולומר אחריה "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ויכוון באותן השמות הרמוזים בראשי התיבות (סדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק 'כוונת קריאת שמע והקסרות' ד"ה ואחר זה נהגו). וזה נוסח תפילת 'אנא בכוח' של ר' נחוניא בן הקנה:

בשם מ"ב ברא הקב"ה את עולמו (שפתי כהן על התורה' פרישת משפטים ד"ה ויבא משה בתוך הענן, 'סדר היום' בחלק כוונת קריאת שמע והקסרות ד"ה ואחר זה נהגו, 'אגרא דכלה' פרישת נח פרק ח, א ד"ה ויעבר, 'ילקוט דוד' לר' דוד פונדק פרישת בראשית ד"ה בשם של מ"ב ברא הקב"ה) את השמים והארץ (זוהר חדש' פרישת כי תבוא ד"ה תא חזי שבעתא דאפיק, 'השליה הקדושה' בחלק ענייני התפילה וקריאה בס"ת דף פ"א ע"א ד"ה כתב בבאר מים חיים) וכל מעשה בראשית (אגרא דכלה' למחצ"א מדינוב פרישת בראשית ד"ה עד אנא ויאר ב' רבת). ויש שבעה שמות בשם מ"ב כנגד שבעת ימי השבוע (מעשה רוקח' לר' אלעזר רוקח בחלק 'מעשה המשכן' דף מח ע"ב סוף ד"ה בנמרא דברכות) כי כל 'שם קדוש' יוצא מיומו, כמו שם ראשון אב"ג ית"ץ שיוצא מהיום הראשון לבריאה, וכן שם שני קר"ע שט"ן שיוצא מהיום השני לבריאה שבו נברא הגיהנום, וכן כולם על הסדר ('צור המור' לר' אברהם סבע תחילת פרישת מסע ד"ה ואמר שאלו המסעות). ויש רמז לכך שבשם מ"ב נברא כל מעשה בראשית בראשי התיבות 'מעשה בראשית' שיוצא מ"ב (נר ישראל' ביאור ספר של ר' האי גאון על שם מ"ב למגיד ר' ישראל מקונוץ באת מז).

ובכל דבר ופעולה שעשה הקב"ה במעשה בראשית היתה אות אחת משם מ"ב (ספר הליקוטים' להארי"ז ז"ל ספר איוב סימן כו). והרמז לשם מ"ב הוא בפסוק הראשון בתורה "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" (בראשית א, א) שיש בו כ"ח אותיות, וביחד עם י"ד התיבות של הפסוק השני "וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם" (בראשית א, ב) יוצא מספר מ"ב כנגד שם מ"ב (נגיני המלך' לר' יעקב אבוחצירא תיקון השבועה אות ט). וכן בפסוק "כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד" (תהלים לג, ט) התיבות "כִּי הוּא" יוצאות בגמטריא מ"ב (ספר הליקוטים' להארי"ז ז"ל ספר איוב סימן כו). וכשם שבשם מ"ב נחקק העולם כך הוא גם מתקיים (זוהר פרישת בראשית דף ל תחילת ע"ב ד"ה בארבעין ותרין אתון) ומתנהג על פיו (מגלה עמוקות' לר' נתן נטע שפירא פרישת וישב תחילת אופן הארבעים ושנים ד"ה ידוע שהעולם) שהשכינה פועלת במ"ב אותיות. ועל כל אות ואות משם מ"ב יוצא ממנו מלאך הפועל מכוח השם הזה (ספר הקנה' ד"ה יסוד של שם מ"ב אותיות' וראה שם שהביא את שמות כל המלאכים הללו).

משה רבינו השתמש בשם מ"ב כדי לתקן את הנפש של המצרי

אין שום יכולת לעלות שום עלייה אלא בכוח שם מ"ב, שהוא מעלה כל עליות שבעולם (פרי עץ חיים' לר' חיים ויטאל שער הקדישים ד"ה והנה מתחלת הברכות). וכאשר משה רבינו ראה את המצרי מכה איש עברי שנאמר "וַיִּכָּה אִישׁ מִצְרִי מִכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו" (שמות ב, יא) הוא הבין שיש בתוך המצרי את נפש קין, והיות שהוא משה היה גלגול של הבל אחיו לכן ביקש לתקנו. ולשם כך אמר את שם המפורש של מ"ב אותיות (ישער הפסוקים' להארי"ז ז"ל פרישת בראשית על הפסוק יכי שבעתים יוקם ד"ה גם פירוש אחר, 'בעלי ברית אברהם' לר' אברהם אזולאי פרישת בראשית על הפסוק יכי שבעתים יוקם קין בשם הארי"ז ז"ל) והרג את המצרי (ישער הפסוקים' להארי"ז ז"ל פרישת בראשית על הפסוק יכי שבעתים יוקם ד"ה גם פירוש אחר, 'ישער הגלגולים' הקדמה לב ד"ה וז"ס מה שצחק) על מנת לתקנו ולהעלותו אל הקדושה (ישער הפסוקים' להארי"ז ז"ל פרישת בראשית על הפסוק יכי שבעתים יוקם ד"ה גם פירוש אחר) כי שם מ"ב הוא המעלה לקדושה שכל העליות הן על ידו (מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא תחילת פרישת יתרו ד"ה אפשר לרמוז).

הוצאת הספר 'מטעמי תורת חיים' מתעכבת מספר שבועות בגלל המלאכה המרובה של הכנת מפתח הערכים המפורט אשר נוסף על פי בקשת הקוראים. א"ה ובלו נדר כאשר הספר ייצא לאור נודיע לרבים. יישר כוח לכל המסייעים והממתינים!

לכן משה רבינו לא הרגו בחרב, אלא בשם המפורש (מחשוף הלבו לרי יעקב אבוחצירא תחילת פרשת יתרו ד"ה אפשר לרמוז) של מ"ב אותיות שברוח פיו, וכפי שנאמר וַיִּפְּן כֹּה וְכֹה וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדָּף אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל" (שמות ב, יג), "וַיִּדָּף" – שאין הכוונה בידו אלא בהכאת כוח רוחני וכפי שנאמר במחנה אשור כאשר בא מלאך והיכה אותם וַיְהִי בַלְיָלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מִלֶּאֶד יְהוָה וַיִּדָּף בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאֶה שְׁמוֹנִים וְחַמְשָׁה אֶלְפֵי וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וְהָיָה כֻלָּם פְּגָרִים מֵיָמִים" (מלכים ב, יט, לה) ורבינו בחיי שמות ב, יב ד"ה דע כי ההכאה הזאת). וכן נרמזו בתיבות "וַיִּדָּף אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל" (שמות ב, יג) שגמטריא התיבה "וַיִּדָּף" עם גמטריא של ראשי התיבות "אֶת הַמִּצְרִי" יוצא מ"ב שהוא השם המפורש שעל ידו הרגו (הרמ"ד וואלי שמות פרק ב פסוק ימי שמך לאיש שח). וכן נרמזו בתיבה "חול" שהיא גמטריא 'במ"ב' כלומר שתיקנו משה רבינו על ידי שם מ"ב (מחשוף הלבו לרי יעקב אבוחצירא תחילת פרשת יתרו ד"ה אפשר לרמוז).

ולכן תכף אחרי שתיקנו משה רבינו את נפשו של קין על ידי שהרגו בשם המפורש הוא שם מ"ב, הלכה נפשו ונדבקה ביתרו שהיה כומר לעבודה זרה. ובאותה שעה יתרו כבר בעבודה זרה והתגיר (ישער הפסוקים להארי"י ז"ל פרשת בראשית על הפסוק כי שבעתים יוקם ים פירוש אחר, ילקוטי תורה להארי"י ז"ל בראשית דף יט ע"א ד"ה כי שבעתים יוקם, ובעלי ברית אברכי לרי אברהם אוולאי פרשת בראשית על הפסוק כי שבעתים יוקם קין בשם הארי"י ז"ל, 'מחשוף הלבו לרי יעקב אבוחצירא תחילת פרשת יתרו ד"ה ד"ה אפשר לרמוז' בשם הארי"י ז"ל). וכאשר משה רבינו יצא ביום השני והוכיח איש עברי רשע שהכה את אחיו, מיד אמר לו האיש הרשע "מי שָׁמַךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְטָה עֲלֵינוּ הִלְהַרְגֵנִי אֵתְהָ אִמְרָה כְּאִשְׁרֵךְ הִרְגֵתָ אֶת הַמִּצְרִי" (שמות ב, יד), "הִלְהַרְגֵנִי אֵתְהָ אִמְרָה" – ללמד שהרג את המצרי בשם המפורש (רש"י שמות ב, יד ד"ה הלהרגני אתה אומר, ורבינו בחיי שמות ב, יב ד"ה דע כי ההכאה הזאת) כלומר באמירה (רבינו בחיי שמות ב, יב ד"ה דע כי ההכאה הזאת, 'נשמת חיים' לרי מנשה בן ישראל מאמר שלישי פרק שמונה ועשרים ד"ה ולמען ידעתי נאמנה) של שם מ"ב (לקוטי תורה פרשת שמות על הפסוק וירא איש מצרי מכה).

בתחילת דבריו אמר הרשע למשה "מי שָׁמַךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְטָה עֲלֵינוּ" (שמות ב, יד) ורמז בדבריו כי משה הרג את המצרי בשם מ"ב והשתמש בשם השלישי שבו והוא נג"ד יכ"ש וגם בזה השתמש רק בחצי השני יכ"ש, כפי שמופיע בסופי התיבות של דבריו "מי שָׁמַךְ לְאִישׁ" (לקוטי תורה להארי"י ז"ל פרשת שמות על הפסוק וירא איש מצרי מכה). ועוד כוונתו בתיבות "מי שָׁמַךְ לְאִישׁ" לומר למשה רבינו "עודך נער (ברית שלום לרי פינחס בן פילטא פרשת שמות דף לח ע"א טור א ד"ה ויאמר מי שמך) ואין אתה "אִישׁ" (נבדוי אהרן על התורה לרי אהרן הדרשן פרשת שמות דף ב ע"ב טור א ד"ה יובן עם מה), ואיך מִלְאָד לִיבַד ללמוד את 'השם המפורש' שבביל להינקם בו ולהרוג אותי כשם שהרגת את המצרי, שהרי שם בן מ"ב אותיות מוסרים רק למי שהוא צנוע וענו ועומד בחצי ימינו (ראה גמי קדושין דף עא ע"א בשם רב) (ברית שלום לרי פינחס בן פילטא פרשת שמות דף לח ע"א טור א ד"ה ויאמר מי שמך) על כן אסור לך להשתמש בשם המפורש! (נבדוי אהרן על התורה לרי אהרן הדרשן פרשת שמות דף ב ע"ב טור א ד"ה יובן עם מה). אך למעשה משה היה ענו גדול מנערותו וראוי היה להשתמש בו גם קודם שהגיע לחצי ימינו (ברית שלום פרשת שמות דף לח ע"א טור א ד"ה ויאמר מי שמך).

מעין זה עשה גם אלישע הנביא (נפ"י ישער הגלגולים להארי"י ז"ל הקדמה לב ד"ה וז"ס מה שצחק). כי בלק ובלעם הקריבו מ"ב קרבנות, וכיון שנעשה על ידיהם ייחוד לכן היה לאל ידה של הליליית אשת השטן ליטול מ"ב נפשות (זכר דוד לרי דוד זכות ממודינא מאמר ג פרק עא דף רלו ד"ה ובסוטה) מישראל. והן הוחזרו אחר כך על ידה לתוך גופות שהתעברו בהם אמותיהם באיסור בליל יום הכיפורים. והם אותם נערים שיצאו והתקלסו באלישע בדרך ואמרו לו "עֲלֵה קָרַח עֲלֵה קָרַח" (מלכים ב, כג, ג) (קהלת יעקב לרי יעקב פרדו על ספר מלכים ב, ב בפסוק ויעל משם בית אל). ואז אלישע אמר עליהם את שם מ"ב (ישער הגלגולים להארי"י ז"ל הקדמה לב ד"ה וז"ס מה שצחק, 'מגן דוד' על האותיות להדביז אות ו' דף טו ע"ב ד"ה ושמעתי בשם הראשונים) המעלה ניצוצות ונשמות קדושות, כדי לתקן ולהחזירם אל הקדושה, וקילל את הגופות שלהם אשר נעשו באיסור ביום הכיפורים שנאמר "וַיִּפְּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלַם פִּיָּם הֵן" (מלכים ב, כד) (קהלת יעקב לרי יעקב פרדו על ספר מלכים ב, ב בפסוק ויעל משם בית אל, 'זכר דוד' לרי דוד זכות ממודינא מאמר ג פרק עא דף רלו ד"ה ובעין זה היה). ואז יצאו דובים והרגו את מ"ב הילדים שנאמר "וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי דָבִים מִן הַיַּעַר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים" (מלכים ב, כד, כג) שם מ"ב (רבינו בחיי שמות ב, יב ד"ה דע כי ההכאה הזאת).

הקב"ה העלה את בני ישראל מארץ מצרים על יד שם מ"ב

לפני שיצא משה רבינו בשליחות לגאול את ישראל ממצרים, הוא שאל את הקב"ה "הֲנִה אֲנֹכִי בָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אִמְרָ אֱלֹהִים" (שמות ג, יג), וענה לו הקב"ה "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֲהִיֶּה אֲשֶׁר אֲהִיֶּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיֶּה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם" (שמות ג, יד) (נבתי עין על התורה לרי אברהם דב מאוריטש מויטאמיר תחילת פרשת מסעי ד"ה אלה מסעי) כי פעמיים התיבה "אֲהִיֶּה" יוצא בגמטריא שם מ"ב (ספר הליקוטים להארי"י ז"ל ספר איוב סימן כו ד"ה נוטה צפון). יבתי עין על התורה תחילת פרשת מסעי ד"ה אלה מסעי) ללמד שהקב"ה מסר שם זה למשה רבינו (ספר הליקוטים להארי"י ז"ל ספר איוב סימן כו ד"ה נוטה צפון). וכן אמר משה רבינו בעצמו "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אֶתְהָ אִמְרָ אֱלֹהֵי הַעַל אֶת הָעַם הַזֶּה וְאֵתְהָ לֹא הוֹדַעְתִּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֵתְהָ אִמְרָתִי יִדְעִיתִךְ בְּשֵׁם" (שמות לג, יב), שבתוך התיבה "בְּשֵׁם" יש אותיות שם מ"ב, והאות ש' באמצע היא גמטריא שם יהו"ה בחילוף אותיות א"ת ב"ש" (ספר המפואר לרי שלמה מולכו כד ע"א טור ב ד"ה ועתה אפשר).

ישראל גלו למצרים על מנת להוציא ניצוצות קדושה הנדחים, ולזה רומז הפסוק "וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ" (שמות א, א), שהתיבה "וְאֵלֶּה" – בגמטריא מ"ב (נפני דוד להחז"א פרשת שמות אות יב ד"ה ועוד אפשר לרמוז, 'אגרא דכלה' למחבר ספר 'בני יששכר' תחילת פרשת שמות על הפסוק ואלה שמות) כי שבעת השמות של שם מ"ב מסוגלים להעלות ניצוצות (אגרא דכלה' למחבר ספר 'בני יששכר' תחילת פרשת שמות על הפסוק ואלה שמות). לכן כאשר יצאו ישראל ממצרים נאמר "וַיְהִי בְעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָל צְבָאוֹת יְהוָה מִצְרָיִם" (שמות יב, מא) "צְבָאוֹת" ראשי תיבות 'צירוף בן ארבעים ושתים תיבות' של 'אנא בכוח', שהוא שם מ"ב אשר על ידו היתה עליית הניצוצות הקדושים במצרים (אמרי נועם) לרי מאיר הורוויץ מדויקוב פרשת מסעי אות א ד"ה וזהו אלה מסעי בני ישראל (להרחבה על בירור והעלאת ניצוצות הקדושה בארץ מצרים ראה אחד ממאמריו לפרשת מסעי – ניצוצות הקדושה בבלות ישראל).

וכשם שהקב"ה ברא שמים וארץ בשם מ"ב הקדוש, כך הוא (זוהר חדש) פרשת כי תבוא ד"ה תא חוי בשעתא) גם הוציא את בני ישראל מארץ מצרים בשם מ"ב (זוהר חדש) פרשת כי תבוא ד"ה תא חוי בשעתא, 'לקוטי תורה להארי"י ז"ל פרשת מסעי ד"ה הנה נוכר בכאן, 'בתי עין על התורה לרי אברהם דב מאוריטש מויטאמיר תחילת פרשת מסעי ד"ה אלה מסעי) כלומר שהם נחלצו ויצאו מתחת יד מצרים ונתעלו אל הקדושה על ידי שם זה שנאמר "וַיְהִי בְעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָל צְבָאוֹת יְהוָה מִצְרָיִם" (שמות יב, מא). וזה כוונת ה' לישראל "אֵתְהָם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשֶׁא אֶתְהָם עַל כַּנְפֵי זְשָׁרִים וְאָבָא אֶתְהָם אֲלֵי" (שמות יט, ד). ונרמזה ליצאת ישראל על ידי שם מ"ב בפסוק "וַיִּחַל מֹשֶׁה אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִצְרָיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְגֵד תְּזָקָה" (שמות לב, יא), "בְּכַח גְּדוֹל וּבְגֵד תְּזָקָה" – שהתיבות 'כַּח' ו'גֵד' ביחד יוצאות בגמטריא מ"ב (אמרי נועם) לרי מאיר הורוויץ מדויקוב פרשת יתרו יז ד"ה אתם ראתים).

כל המסעות של בני ישראל במדבר סיני היה על ידי שם מ"ב

בשעה שהיו ישראל הולכים במדבר הם היו מבררים ניצוצי קדושה בין בדרך הליכתם ובין בחנייתם והיו יושבים במסעות זמן מה לפי שיעור ניצוצי הקדושה אשר שם. והכל היה במדה ובמשקל. לכן גם החניות נקראו בשם 'מסעות' שהם היו 'מסיעין מסעות', ומבררים (נחל קדושים להחז"א פרשת מסעי אות א על

הפסוק (אלה מסעי) **משם את החיות** (ואור החכמה) לרי אורי פיבל מתלמידי בעש"ט פרשת בהעלותך דף מה ע"א ד"ה על פי י"ט). **ומשום כך** היו במדבר **מ"ב מסעות** והם **מכוונים** ממש כנגד השם הקדוש בין **מ"ב אותיות**. והיות שכל שם **מ"ב** הוא להעלות (נחל קדומים) להחיד"א פרשת מסעי אות א על הפסוק 'אלה מסעי') ולעשות בירור, לכן כל המסעות היו על פי ה' שנאמר **"על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו"** (במדבר ט, יח), כי רק הבורא יתברך שהוא האומן יודע את כל הקלקולים מהבניין והיאך לתקן הכל. לכן על פיו היו נוסעים ועל פיו היו חונים (ואור החכמה) לרי אורי פיבל מתלמידי הבעל שם טוב פרשת בהעלותך דף מה ע"א ד"ה על פי י"ט).

מ"ב המסעות במדבר היו כנגד שם מ"ב (יאגרא דכלה' תחילת פרשת מסעי על הפסוק 'אלה מסעי בני ישראל, עבודת ישראל לרי ישראל מקווינין תחילת פרשת מסעי ד"ה אלה מסעי, נור הקודש' לרי יחיאל מיכל מגלוגא על בראשית רבה פרשה יט סימן ג ד"ה ואמנם כבר ביאר) וזה נרמז בפסוק **"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן, מסעי בני ישראל"** – ראשי תיבות **מ"ב**. **"אשר יצאו מארץ מצרים"** – לרמוז סודו שם זה מסוגל לעליה. וכן התיבות **"בין משה ואהרן"** – ראשי תיבות **מ"ב**. ועוד בפסוק **"ויכתב משה את מוצאייהם למוציאיהם על פי יהוה"** (במדבר לג, א), שהתיבה **"ואלה"** בגמטריא **מ"ב** (יאגרא דכלה' תחילת פרשת מסעי על הפסוק 'אלה מסעי בני ישראל'). ונמצא כי כל המסעות של ישראל במדבר לא היו דרך טלטול מפני העוונות שגרמו, אלא אדרבא כל המסעות היו עליות ממש כנגד שם **מ"ב** המעלה (הרמ"ד וואלי תלמיד חבר להרמ"ל תחילת פרשת מסעי על הפסוק 'אלה מסעי בני ישראל'). **ולכן אין להפסיק את הבעל קורא באמצע קריאת פרשת המסעות שבתורה המכוונים כנגד שם מ"ב, אלא צריך שיקראם כולם עם עולה אחד** (צירור המור' לרי אברהם סבע תחילת פרשת מסעי ד"ה ואחר שאלו המסעות).

א	ב	ג	ד	ה	ו
רעמסס	ספוט	איתם	פי החירות	מרה	אילים
ק	ר	ע	ש	ט	נ
ים סוף	מדבר סין	דפקה	אלוש	רפידים	מדבר סיני
נ	ג	ד	י	כ	ש
קברות התאוה	חצירות	רתמה	רמון פרץ	לבנה	קסה
ב	ט	ר	צ	ת	ג
קהלתה	הר שפר	חרדה	מקהלות	תחת	תרח
ח	ק	ב	ט	נ	ע
מתקה	חשמונה	מוסרות	בני יעקן	חר הַבְּדָד	יטבתה
י	ג	ל	פ	ז	ק
עברונה	עציון גבר	קדש	הר ההר	צלמונה	פונן
ש	ק	ו	צ	י	ת
אובות	עיי העברים	דיבון גד	עלמון דבלתימה	הרי העברים	ערבות מואב

ויש סגולה בשם ר' שמשון מאוסטרופולי לומר מאמר אחד בארמית המתאר את המסעות במדבר, והוא מסוגל בזמן שיש חלילה צרה בעיר ובפרט בשעת מגיפה, לאומרו שחרית וערבית (יזבח פסח) לרי יעקב פסח מוולקווא בסופו ד"ה 'אמר המלקטי מרי שמשון מאוסטרופולי' וכן בערבי פסחים (יקונטרס היחיאלי לרי יצחק אלפיה בחלק 'בית השם' לימוד לערב פסח 'המסעות' ד"ה כתבו המקובלים). ויש בו רזי רזין ומי יוכל להשיג עומקו ורומו. והוא מתחיל בלשון **"כד נטלו ישראל מרעמסס לא ידעו אי ינטלו לסוכות או לקהלתה או למוסרת ופקיד מדברנה דעמיה דינטלון לסוכות. מסוכות לא ידעו אי ינטלו לאיתם"** וכו' (יזבח פסח) לרי יעקב פסח מוולקווא כפי שהביא בסופו מרי שמשון מאוסטרופולי הי"ד ד"ה 'אמר המלקטי'. ובמאמר זה מתואר שהיו מסתפקים במסעות אם לילך למקום זה או אחר.

והטעם שהסתפקו בזה, כי **מ"ב המסעות היו מכוונים ממש נגד שם מ"ב, כל מקום כנגד אות אחת**. והנה יש בשם **מ"ב** אותיות שהן מופיעות כמה פעמים, כמו **אות ת' שלוש פעמים, ואות ב' שלוש פעמים, ואות ג' ארבע פעמים וכן הלאה**. וישראל ידעו שהמסעות צריכות להיות לפי סדר האותיות בשם **מ"ב** אות אחר אות מתחילה ועד סוף, כלומר ליסוע להיכן שמורה כל אות לפי הסדר א' ב' ג' י' ת' צ' וכן הלאה. אלא שכשהיו צריכים ליסוע למקום שהוא כנגד אות שיש אותה כמה פעמים בתוך שם **מ"ב** הם הסתפקו לאיזה מהמקומות הללו ליסוע, כי יש כמה מקומות המורים על אותה האות. עד ש'רוח הקודש' הודיע על ידי משה רבינו שיסעו למקום מסוים הנרצה בגזירת היוצר (יאגרא דכלה' פרשת מסעי ד"ה ויכתב משה את מוצאייהם, 'יקונטרס היחיאלי בחלק 'בית השם' לימוד לערב פסח 'המסעות' בהערה ד"ה והנה מאמר זה).

וזה הטעם שתיקנו רבותינו שבכל עמוד של ספר תורה יהיו בו ארבעים ושתים שורות (ראה 'מסכת סופרים' פרק ב, ה). כי כאשר איש מישראל קורא בתורה (פירושי' להחיד"א על מסכת סופרים פרק ב הלכה ו ד"ה בשיטין נותנין טעם כמסעות) **בנביאים ובכתובים** (פני דוד' להחיד"א תחילת פרשת מסעי על הפסוק 'ויכתב משה') בענייני האומות וכיוצא, הרי הוא מברר מהם ניצוצי קדושה. וכמו שהיה מעשה בילד שאמר לחכמים כי פריח לבושים הוא רואה שעמון ומואב מתגרים בהם (ראה זוהר פרשת בהעלותך דף קפח ע"ב ד"ה אמר החוה' ינוקא) וזה לפי שאותם החכמים היו עוסקים אז בענייני עמון ומואב (פני דוד' להחיד"א תחילת פרשת מסעי על הפסוק 'ויכתב משה, פירושי' להחיד"א על מסכת סופרים פרק ב הלכה ו ד"ה בשיטין נותנין). וזה נרמז בפסוק **"ויכתב משה את מוצאייהם למוציאיהם"** (במדבר לג, א) – **"מוציאיהם"** – מה שמוציאים בפייהם בתורה, הרי הם **"למוציאיהם"** שמבררים ומסיעים 'ניצוצות הקדושה'. לכן עושים **מ"ב שורות בספר תורה כנגד מ"ב המסעות, ללמד שעל ידי קריאת התורה מבררים ניצוצות קדושה בשם מ"ב כמו שהיו ישראל מבררים במסעות** (מ"ב שורות זה למנהג הספרדים והאשכנזים אך למנהג התימנים יש ג"א שורות בספר תורה) (פירושי' להחיד"א על מסכת סופרים פרק ב הלכה ו ד"ה בשיטין נותנין).

שם מ"ב יש בכוחו להעלות לעליונים את נשמות החיים והמתים

גם עליית נשמות ישראל הוא על ידי השם הקדוש של מ"ב (יאמרי נועם) לרי מאיר הורוויץ מדייקוב פרשת יתרו אות יז ד"ה אתם ראייתם), **לכן טוב וראוי להזכירו על המיטה לפני השינה** (שלי"ה הקדושי מסכת פסחים דף ד ע"ב טור א ד"ה תפלה קדמונית, 'מעבר יבק' שפתי צדק פרק שמונה ושלושים ד"ה ובסוד כנפים), **כי בכוחו תתראה למעלה נשמתו ורוחו ונפשו בסוד קדושים** (מעבר יבק' שפתי צדק פרק שמונה ושלושים ד"ה ובסוד כנפים). **ותהיה הנשמה פורחת בהם למעלה בכל לילה ולילה** (זוהר בחלק 'ספרא תנינא ד"ה אבי"ג יתיין) **כאשר היא שמורה מכל דבר רע** (מסיכת כנפים) לרי נפתלי כץ בסופו בחלק 'בית רחל ושער הלל י'ה' תפילות מהרב). וזה לפי ששם **מ"ב** הוא סגולה שבשעה שעולה הנשמה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של האדם, היא תהיה מכוסה ממלאכי חבלה ומכל מזיקין ורוחין ושדן (תיקוני זוהר' תיקון סט דף ק ע"ב ד"ה והאי שמא איהו סגולתא). וזהו סוד עליית הנשמות בלילה שבפסוק **"בִּיָּדָךְ אֶפְקֵיד רוּחִי"** (תהלים לא, ה) (יאגרא דכלה' למהרצ"א מדינב פרשת ויגד ד"ה ובני יששכר תולע).

ולכן כתבו המקובלים שבכל לילה צריך להזכיר את תפילת 'אנא בכוח' על מנת להעלות את נשמתו למעלה (מגלה עמוקות) לרי נתן טעם ספרא בסוף חלק 'יראש השנה' דף צד ע"ב ד"ה משה אמר שירה) **כי יש בראשי התיבות של תפילה זו את שם מ"ב** (ראשית חכמה) לרי אליהו די ודאש שער הקדושה פרק ז דף קל ע"א ד"ה ולכן ראוי שיקום). **וכשאומרים תפילה זו בסדר 'קריאת שמע על המטה'** (דבר בעתו לרי ששון בן מרדכי שניידן בסוף פירושו למגילת רות ד"ה ויאכל בעוז וישת) **צריך לקרוא אותה בפה ולכוון בראשי תיבות את שם מ"ב הנרמז בו** (שער הכוונות) להארי ז"ל דרוש הלילה דרוש ה' ד"ה גם טוב מאד). **ובאמירת 'אנא בכוח' צריך להפסיק כל שתי תיבות בסוד "שש כפפים שש כפפים לאחד בשפתים כקסה פניו ובשפתים כקסה רגליו ובשפתים ענפים"** (ישעיהו, ב) כלומר לחלק כך **"אנא כחתי" "גדולת ימניך" "תתיר צרוכה" וכן הלאה** (דעת חכמה ומקור חכמה) למהר"ל פחוביצי' בחלק 'סדר עליות התפילות וכו' דף מט ע"ב ד"ה אי"כ אומרים). ואז גם הנשמה שעולה תהיה מכוסה בשתי אותיות את פניה, בשתי אותיות את רגליה ובשתי אותיות תהיה פורחת (תיקוני זוהר' תיקון סט דף ק ע"ב ד"ה והאי שמא איהו סגולתא, זוהר בחלק ספרא תנינא ד"ה אבי"ג יתיין).

תפילת 'אנא בכוח' היא גם סולם להעלות את נשמת הנפטר (מעבר יבק' בחלק 'יאמרי נועם' פרק כה ד"ה וראוי בעת זכירת שם). לכן טוב לאדם לאומרו בעת הוידוי (מדרש תפילות) ענף וידוי ד"ה ואי"כ אנא בכח) סמוך לשעת פטירתו, ועל ידה תהיה הנשמה מכוסה שתיים בפניה, שתיים ברגליה ובשתיים תעופף למעלה, ותזכה להינצל ממלאכי חבלה ומכל מזיקין ותזכה לחיי עולם הבא (השלי"ה הקדושי מסכת פסחים דף ד ע"ב טור א ד"ה תפילה קדמונית). וכן בשעת פטירת האדם נכון מאוד שהסובבים יאמרו תפילת

אנא בכוחי שהוא סוד שם מ"ב והוא קגולגי מאוד להעלות נפש האדם מעלה מעלה (ככל יקר מלכים ב' ג ד"ה יבמשי אמו רבי חנינא' בשם הראשונים). לכן אותם המשמרים את המת יישבו סביב המת מרגע המיתה עד שיכוסה בעפר בתוך הקבר, והיו צפופים אחד עם השני בחוזק מסביבו שלא ייכנס אויר חיצוני ביניהם ויזכירו תמיד תפילה זו בלי הנחת רגע, ולא ימעיטו אפילו אם יאמרו אותה אלף פעמים (השלי"ה הקדוש' מסכת פסחים דף ד ע"ב טור א ד"ה תפלה קדמונית' והביא שהיא קבלה בידו).

ור' משה קורדובירו ז"ל ציוה את אותם בני האדם שהיו מוכנים ומזומנים אצלו בעת פטירתו ובצאת נשמתו מהגוף שיאמרו באותה השעה את תפילת "אָנָּא בְּלַחַת גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרְךָ" וכו' ויכוונו בה בכל השמות הקדושים היוצאים ממנה. ובפרט בשם הקדוש השני 'קרי'ע שטי"ף' היוצא מתיבות "קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזר"א" שיכוונו שייקרא כוח השטן שלא יצטרחה ויבעתהו בעת יציאת הנשמה. וציוה אותם שכל זמן שלא יצאה ממנו עדין נשמתו שהם יחזרו על אמירת 'אנא בכוח' שוב עם כוונת שמותיהם הקדושים אשר נמצאים בראשי התיבות. עד כאן המעשה. ויש רמז לשם מ"ב בנוגע לפטירת האדם בפסוק הרומז על החיים הנצחיים "וְאֵתֶם הַדְּבָקִים בְּיַהֲוָה אֵלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם" (דברים ד, ט). כי כאשר מחסרים את האות ו' בתיבה הראשונה, אז ראשי התיבות יוצאים בגמטריא מ"ב (השלי"ה הקדוש' מסכת פסחים דף ד ע"ב טור ב ד"ה פ"י הוי"ו).

תפילת ר' נחוניא בן הקנה הנקראת 'אנא בכוח' מסוגלת להעלות ניצוצות קדושה, לכן יש בה סיוע להעלות את נפש הנפטר עם שאר ניצוצות שבריר בחייו מן מקום עליון. רק צריך להיזהר לומר ביחד כל שתי תיבות שבתפילת 'אנא בכוח', ולתת רווח בין כל שתי תיבות (קונטרס החיפאלי לר' יצחק אלפיה בחלק ב'ית עולמים' פרק טו סימן ב' ד"ה יש שמצויים). מטעם זה אומרים 'אנא בכוח' בשעת הלוייה של המת להעלות את חלקיו הרוחניים של המת מעולם לעולם על ידי שם מ"ב הנזכר בו (קונטרס החיפאלי בחלק ב'ית עולמים' פרק טו סימן ב' ד"ה והטעם לארבע קדושים). וכן כאשר עושים הקפות סביב המת לפני הקבורה כדי להרחיק ממנו את כל המזיקים שנולדו ממנו מחמת עוון קרי, אז ראוי להזכיר בשבע ההקפות את שם בן מ"ב הנחלק לשבעה שמות קדוש, כך שיהיה שם אחד בכל הקפה אחת (מדרש תפילתי' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' ע"פ הקפות ד"ה 'אמרו חכמי האמת' בשם חכמי האמת ועיי"ש) וזה על ידי אמירת התפילה של 'אנא בכוח'.

כל עליית התפילות והבירורים בעולם הזה היא על ידי שם מ"ב

כל שם מ"ב הוא להעלות (נפתח עינינו להחיד"א על גמי בבא בתרא דף קמה ע"ב ד"ה בוקע עצים) את ברורי ניצוצי הקדושה מלמטה למעלה (אמר מים חיים' על התורה לר' חיים מטשרנובץ פרשת שלח ק"ד ד"ה יבזהו יבן כפסותיו מהארי"י ז"ל) ואין שום יכולת לעלות שום עליה אלא בכוח שם מ"ב, והוא המעלה את כל העליות שבעולם (נפיר ע"י חיים' לר' חיים ויטאל שער הקדושים ד"ה והנה מתחלת הברכות). לכן בין כפלי החושן של הכהן גדול היו נמצאים 'האורים ותומים' שהם היו שמות קדוש הנקראים מ"ב וע"ב. 'האורים' היה שם בן מ"ב אותיות אשר בו נברא העולם לכן נקרא 'אורים' בלשון רבים כנגד הפסוק "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר" (בראשית א, א). ו'התומים' היה שם בן ע"ב אותיות, ונקרא כך כי שם זה מורכב מעשרים וארבע שמות 'תמימים' כלומר שכל שם יש בו שלוש אותיות (ושפתי כהן על התורה' לר' מרדכי הכהן מצפת פרשת תצוה ד"ה ועשית על החשן). ואז שם מ"ב היה מעלה את השאלה למעלה, ואילו שם ע"ב היה מוריד את המענה למטה. כי העלייה היא תמיד על ידי שם מ"ב והורדת השפע היא על ידי ע"ב שהוא שם החסד (הרמ"ד וואלי תלמיד חבר להרמ"ח"ל פרשת תצוה פרק כח על הפסוק ונתת על חשן המשפט').

התפילה עולה בכוח שם מ"ב (תקוני הוזהר' תיקון י דף כו ע"א ד"ה ואינון שבט) המסוגל מאוד להעלות את התפילות, ולכן אומרים בתפילה את 'אנא בכוח' שיש בראשי התיבות שלו את שם מ"ב (זכר דוד' לר' דוד זכות ממדינת אמרם ג פרק ע"ג דף רלו ד"ה יכעון זה הביא מהכלל יקר בשם הארי"י ז"ל). ומשה רבינו שהיה מעלה את נשמתו עם שם מ"ב אמר מ"ב פסוקים בשירת האזינו החל מתחילת השירה בפסוק "יערף פמטר לקחי תגל פטר אקמתי" (דברים לב, א) עד לפסוק "הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרו ויכפר אדמתו עמו" (דברים לב, א) (מגלה עמוקות' על התורה בסוף 'לראש השנה' ש"ד ע"ב ד"ה משה אמר שירה). וכן בפרשה ראשונה של קריאת שמע המתחילה ב"וְאֵתֶם הַדְּבָקִים בְּיַהֲוָה אֵלֹהֵיכֶם בְּלִבְכֶם וְנִפְשְׁךָ וְנִפְשֵׁךָ וְנִפְשֵׁךָ וְנִפְשֵׁךָ וְנִפְשֵׁךָ וְנִפְשֵׁךָ" (דברים י, ה) וכו' יש בה מ"ב תיבות שהן מכוונות כנגד שם מ"ב (מגלה עמוקות' על התורה פרשת ויצא ד"ה וזהו סוד של ויצא יעקב' מסידור הארי"י ז"ל). וכן ב'תפילין של ראשי' יש עשרים ואחת פעמים שם הוי"ה וגם ב'תפילין של יד' יש עשרים ואחת פעמים שם הוי"ה, שכל אחד הוא כנגד שם אחי"ה (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לר' נחום קראטקי שער עשירי ד"ה על דרך האמת), ושניהם יחד הם מ"ב שמות הוי"ה לרמזו על השם הקדוש מ"ב שעליו נאמר "וְרָאוי כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיכֶם" (דברים כח, ז) (תקוני הוזהר' תיקון י דף כו ע"א ד"ה ואינון שבע לקבל שבט).

וזאת סוגלת ימי השובבים לתקן עוון הברית ולהעלות ניצוצות נידחות מתוך עמקי הקליפות (כפי ישכר' למהרצ"א מדינו מאמרי חדישי כסלו טבת מאמר יד ימי השובבים ד"ה והנה הימים האלה מהארי"י ז"ל) כלומר את אותם "בְּנִינִים שׁוֹבְבִים" (ירמיה ג, יד) שנמסרו ל'קליפה' בעקבות פגם הברית של האדם (ניגוד ונפוח' למחרי"י צמח בפרק יסוד ימי השובבים ד"ה סוד מי יום של שובבים), וזה בדומה למה שישראל הוציאו ניצוצות ממצרים (אמרי נועם' לר' מאיר הרוויץ מדינקוב תחילת פרשת שמות ד"ה ויאמר אלקים אל ישראל). לכן כמו שבכוח שם מ"ב העלו ישראל את כל הניצוצות הקדושות במצרים כך כנגדם יש את ימי השובבים שהם נמשכים מ"ב ימים (אמרי נועם' פרשת שמות סוף ד"ה וזהו הרמז) כלומר ששה שבועות (אמרי נועם' פרשת שלח אות ד"ה ואמר ויח). ולכן קוראים בימי השובבים את פרשיות ירידת מצרים וכן יציאת מצרים ברכוש גדול בהעלות כל הניצוצות הקדושים (אמרי נועם' תחילת פרשת שמות סוף ד"ה וזהו הרמז). ומתחילים בפרשת "וְאֵלֶּה שְׁמוֹת" (שמות א, א) שזה בגמטריא מ"ב, ומסיימים בפרשת "וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים" (שמות כא, א) שזה גם בגמטריא מ"ב, לרמז כי עיקר התיקון הוא מ"ב ימים שהם ששה שבועות כנגד מדת היסוד (אמרי נועם' פרשת משפטים אות ה ד"ה וזהו נוכל לומר).

בגאולה העתידה הקב"ה יפקוד על צבא המרום שהם השרים של מעלה שנאמר "וְהִקְיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַפְקֹד ה' עַל צְבָא הַמְרוֹם בְּמְרוֹם" (ישעיה כד, כא) (חומת אנ"י להחיד"א על ספר יחזקאל פרק כח ד"ה כה אמר, 'צוארי שללי על ההפטרות להחיד"א הפטרת וארא ד"ה בקבצי את בית ישראל) ואז הוא יתברך גם יפיל את שרו של אדום, ועיקר מפלתו תהיה על ידי שם מ"ב בסוד השם הראשון והשני שבו הרמוזים בראשי התיבות "אָנָּא בְּלַחַת גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרְךָ" "קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזר"א" ותעבור 'רוח הטומאה' מן הארץ (נמשע רוקח' לר' אלעזר רוקח על מסכת מכות דף צ ד"ה נחזיר לענין). ועל ימים אלו נאמר "כֹּה אָמַר אֱדוֹנָי יְהוָה בְּקִבְצִי אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִן הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם" (יחזקאל כח, כה), כי ישראל יהיו אז בגלות בין אומות העולם אל תחת השרים, והקב"ה יקיים "בְּקִבְצִי אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִן הָעַמִּים" שהם השרים של מעלה "אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם" ממש, ואז "וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם" זה על ידי שם מ"ב שהוא זה המעלה ניצוצות הקדושה (חומת אנ"י להחיד"א על ספר יחזקאל פרק כח ד"ה כה אמר, 'צוארי שללי על ההפטרות להחיד"א הפטרת וארא ד"ה בקבצי את בית ישראל). במהרה בימינו, אמן.

<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>מדיני בן מרים ז"ל</p> <p>תעלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>רות בת אמרים לייב וזנה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>מורייה בת רחל רולנדה הי"ו</p> <p>תעלון מופר לרפואת</p> <p>מורייה בת רחל רולנדה הי"ו</p> <p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>
<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>	<p>העלון לעילוי נפש רוח נשמה</p> <p>חיים בן מימה ז"ל</p> <p>ת. ג. ב. ה.</p>

~ 4 ~